Ч. 129. Субота 24 (11) червня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Скликане ради державної. — Голоси праси про будучу палату послів. — Становище Чорногори в справі альбаньскій. — Коронация короля Юрия V.

Як доносять з Відня, Цїсар скличе державну раду на день 11-го липня. Цїсар не повитає особисто палати престольною бесїдою, але виделеґує до сего окрему комісию, на чолї котрої стане однак не престолонаслїдник, але молодший брат архикн. Фердинанд Кароль. Се не перший случай, що один із архикнязїв витає представителїв народу. В 1865 р. на закінчене сесиї відчитав тронову промову наймолодший брат цїсаря архикн. Людвик Виктор, а в 1910 р. делеґацийну сесию в Будапештї отворив престолонаслїдник архикнязь Франц Фердинанд.

Віденьскі часописи вже тепер обговорюють ситуацию, яка імовірно витворить ся по покликаню ради державної. Вправдї вибори ще не покінчені, бо не обсаджені ще всї галицкі мандати, але вже тепер можна приблизно означити партийний склад нової посольскої палати та взаємини, які в нїм витворять ся. Найсильнїйшою чисельно партиєю буде німецкий національний союз, котрий з дотеперішного числа 76 послів зріс до 104, а коли приступлять до него німецкі поступовцї, буде числити 111 членів. Вже тепер союз сей зискав 34 мандатів а то коштом християньских суспільників і социяльних демократів. Певне також те, що по упадку дра Р. Патая, президентом посольскої палати буде член німецкого національного союза, правдоподібно проф. О. Штайнвендер.

Котре сторонництво що до числа послів буде другим з ряду, ще не зовсїм ясне, але правдоподібно будуть ним социяльні демократи. Після відомих доси виборчих результатів, социяльно-демократичний клюб мав доти 80 мандатів, так що білянс виборчої кампанїї представляв би ся для него яко страта 8—9 мандатів (доси мав 89). Тут зазначити треба, що социяльні демократи потерпіли страти головно в Чехії, і то і в ческих і німецких округах. До социял-демократичного клюбу буде належати між иншими: 44 нїмецких, 24 ческих і 3 італїяньских послів.

Трете місце що-до чисельности займе мабуть ческий клюб, що буде мати 77 членів супротив 83 в попереднїй палатї. Війдуть до того клюбу 28 членів компромісових партий (молодочехи, старочехи і национальні социялїсти), 35 аґрариїв, 4 члени моравскої людової ґрупи (ґрупа Странского), 2 правнодержавників і один поступовець. З окрема зазначити треба, що з послїдних виборів вийшло 19 молодочехів (доси було 18), 1 старочех (4), 11 національних социялїстів (8), 35 аґрариїв (28), 7 клерикалів (17), 1 реалїст (2) і 4 правнодержавників (5).

Замітна річ, що староческа партия, що находить ся в передодни цїлковитого вимертя на Мораві, перестала вже зовсїм істнувати. Кандидатури б. міністра Зачека і бар. Пражака провалили ся і тепер староческа партия сполучить ся з клерикалами.

З инших партий входить до нового парляменту 6 лїберальних Італїянцїв (5), 10 клерикальних Італїянцїв (10), 19 клерикальних Словінцїв (18), 1 лїберальний Словінець (4), 3 хорватскої державної партиї (3), з хорватскої державної партиї, 2 хорватских демократів (1), 2 сербских національ (2), 4 всенїмцїв (3) і 1 сіонїст (3). Склад українського клюбу, польского Кола та русофільскої ґрупи буде відомий по скінченю виборів в Галичинї. Всеж таки „N. fr. Presse“ подає вже тепер членів польского Кола на 72.

В попереднїй посольскій палатї парляментарна більшість, охоча до працї, складала ся з таких партий: німецкий національний союз (76), християньскі суспільники (96), польске Коло (71), 15 Італїянцїв, 5 буковиньских Українцїв, 5 Румунів, 2 поступових диких і лїберальних Словінцїв. Отже парляментарна більшість розпоряджала, заки Італїянцї перейшли до опозициї, поверх 275 голосами. В новім пар-

---

21)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

12.

Канн і Нїцца.

Стародавні Римляни розповідали собі, що де їх богиня Венера станула своєю ніжкою на землю, там виростали зараз прекрасні пахучі цьвіти. По такій красній богини як Венера, що зродила ся з морскої піни, можна би сподївати ся такого чуда, тим більше, що подібне чудо стало ся і у францускім містї Канн, положенім в провінциї званій Провансия, над море, з тою лиш ріжницею, що тут виростали не цьвіти, а вілї, і не з під делїкатної ніжки богинї, але з під обцасів лабатого Шкота. Сотками літ дрімало Канн (Cannes) при сподї своєї замкової гори, як скромненьке сільце; бачило, що правда, між своїми мурами і вороже войско і таких монархів як цїсар Кароль V. і Наполеон I., але все-таки ще з початком минулого столїтя мало не більше як лиш 200 жителїв.

Аж ось в трийцяти лїтах минулого столїтя навістила сї сторони холера. Італїя замкнула границю і змусила подорожних, що приїхали були до Канн, довше там задержати ся. Між иншими був там тодї також славний анґлїйский льорд-канцлер Брум (Brougham). Змушений посидїти в тім сільци довший час, так собі его полюбив, що вже не хотїло ся ему вертати назад до рідного краю; він купив там собі ґрунт на ліцитациї за 13.000 франків та виставив там серед піній і оливних дерев хорошу вілю, ніби замок, котру назвав по імени своєї доньки „Віля Елеонора-Люіза“. Була то перша з тих тисяч віль, що тепер визирають із зеленої передолини гори; єї будовою відкрив Брум теперішне Канн та зробив з него лїтниско високої европейскої аристократиї.

Не будемо тут описувати значіня льорда Брума яко ученого і полїтика, а скажемо лиш коротко, що він первістно був математиком а пізнїйше перекинув ся на права і взяв ся до полїтики; его уважано свого часу за найзнатнїйшого приятеля Французів в Европі. На основі того, що мав в Канн свій ґрунт, свою реальність, подав ся він був в 1848 р. о француске горожаньство, але правительство відкинуло се подане з тої простої причини, що нїхто не може бути рівночасно горожанином двох держав.

Отже той льорд Брум осївши в 1834 р. в Провансиї над морем, відкрив Канн для Анґлїйцїв, для себе самого і остаточно попращав ся на завсїгди зі своєю вітчиною, а запливши остаточно як той корабельник по бурливій подорожи по мори до безпечної пристанї, казав на своїй вілї з переду вирити латиньскою мовою слїдуючі слова:

Я знайшов пристань; надїє і щастє бувайте здорові;
Досить ви собі накпили з мене, кпіть собі тепер з других.

Звиш трийцять лїт сидїв він тут в сїй пристани та голосив хвалу сільця Канн на всї сторони. Навіть ще й по смерти позістав вірний своїй новій вітчинї: не хотїв, щоби его тїло зложено у вестмінстерскій опатиї в Льондонї а казав ся поховати в провансальскій земли. За житя ще говорив він, що провансальска земля очарувала его і притягнула его до себе. Єго примір, его заохота знайшли наслїдователїв і від его животворного слова почали зиринати одна віля за другою як ростинки від весняного сонця. В тім часї, коли він ставив свою вілю, видко було всюди лиш незабудовані ґрунти, що кінчили ся пісковими надувами на побережу а в тім часї, коли его смерть заскочила, було там вже 215 замків і 34 гостинниць.

А горожани міста Канн показали ся вдячними свому великому добродїєви, бо соті роковини его уродин обходили в 1879 р. великим торжеством через чотири днї і виставили ему мармуровий памятник на найголовнїйшій в са-

ляменті клерикальні Словінці не будуть вже належати до опозиції, так що при зрості німецкого союза („N. fr. Presse“ обчисляє єго на 107 послів) парляментарна більшість буде розпоряджати тепер менше більше 300 голосами. Однак все те буде зависіти від становища християньских суспільників. Бо коли они відмовлять свого попертя, кабінет лишить ся в палаті без більшости. Тоді цісар стане перед ділемою: або приняти димісию кабінету Бінерта і покликати когось з державних мужів до утвореня нового правительства, яке постарало би ся о нову більшість, або з огляду на факт, що без християньско-суспільного сторонництва нема в палаті більшости, ту палату розвязати. З деяких кругів вже зачувати, що християньскі суспільники будуть мати на меті — довести як найскорше до розвязаня сьвіжо вибраного парляменту. Наслідком того на осінь треба би надіяти ся нових виборів.

В парляментарних кругах уважають певною річию, що димісия міністра торговлі дра Вайскірхнера буде принята і то в найблизшім часі. Управителем міністерства торговлі має стати шеф секциї др. Матая, котрий в першім провізоричнім кабінеті бар. Бінерта від падолиста 1909 р. до лютого 1910 вже був управителем того міністерства.

Турецка часопись „Sinin“ довідує ся, що кроки великих держав в Чорногорі полишили ся без наслідків. Чорногора прислала відозву Торґута Шефкета паші до Малісорів в зміненій формі. В справі повороту Малісорів Чорногора ставить умову, щоби Порта зобовязала ся письменно супротив Чорногори, що Малісорам полишить оружє і дарує податки. Один з Чорногорских міністрів удасть ся до Петербурга, аби впливом на російскі політичні круги наклонити їх до нових кроків.

Вчера відбувала ся в Льондоні коронация короля Юрия V. О 4 год. рано відозвали ся 4 стріли з моздірів на знак, що починає ся коронацийний день короля. Трамваї почали їздити раньше як звичайно. Наплив чужосторонних людий є величезний. Для удержаня ладу стягнено 50.000 война. О год. 7 рано розпочав ся похід до Вестмінстерского опацтва в історичних, надзвичайно живописних уборах. В церкві приготовлено місце для 7.000 почетних гостий.

Новинки.

Львів, 23 червня 1911.

— **Є. В. Цісар** приняв вчера рапорти своїх ад'ютантів гр. Пара і бар. Больфрасса, відтак ґр. Еренталя, кн. Монтенуово і дир. канцеляриї бар. Шісля. На приватній авдиенциї приняв Архикнягиню Марию Йосифу, котра подякувала Монархови за желаня зложені з нагоди заручин еї сина Архікн. Кароля Франца Йосифа з княжною Зитою Бурбон Пармен. Окрім принятя працював Монарх годину перед полуднем і годину по полудни. По сніданю відбув Цісар прохід, а по обіді проїздку по парку.

— **Нові князї.** Corr. Wilhelm доносить, що Цісар підніс до княвівского стану намістника Чехії ґр. Франца Туна та свого прибічного адютанта підполковника в 8 п. драґонів барона Кароля Брона.

— **Є. Е. Митрополит ґр. Шептицкий** від 10 днів є реконвалесцентом а з кождим днем стан єго здоровля поправляє ся і є надія, що достойний пациєнт в найблившнх днях поверне до повного здоровля.

— **З зелізниці.** Ц. к. Дирекция зелізниці північної оповіщує в державній віденьскій часописи Wiener Ztg. з дня 15 червня с. р. в Gazet-і Lwowsk-ій з дня 24 червня с. р. і в Oesterr. Zentralanzeiger für das öffentliche Lieferungswesen розписане оферт на доставу матеріялів до зверхної будови зелізниці на р. 1912, 1913 і 1914. Близші услівя сеї достави подасть відділ III висше згаданої ц. к. дирекциї.

— **З нотариальних кругів.** Міністер судівництва іменував нотариялього субститута Конст. Бружиньского в Товмачи нотарем в Угнові.

— **Фестин у Львові.** В неділю 2 липня уладжує львівский „Сокіл“ великий фестин на своїм майдані коло стрийскої рогачки. Буде се один з найбільших фестинів у Львові, бо крім звичайної фестинової програми буде мати руханкові точки, як: вправи дівчат рушниками, вправи вільноруч сільских Соколів, вправи палицями міских руховиків і т. п. Грати буде войскова музика.

— **Бездротний телеґраф.** Варшаву получено бездротним телеграфом з містами: Петербургом, Вильном, Киевом, Тифлісом, Іркуцком і Микольском. Сей телеґраф заведено для войскових цілий.

— **Під колесами поїзду.** Стрийский поїзд переїхав в понеділок коло другої будки за Миколаєвом 2-літну дитину будника. Трагічна ся подія стала ся таки в очах батька. Пішов він на рампу, щоби вігнати чужу дитину, яка там бавила ся, аж нараз побачив власну дитину, що бавила ся на шинах, коли поїзд був вже за ним. Заки добіг до дитини, она дістала ся вже під колеса поїзду, котрі роздерли еї на кусники.

— **Страшна буря** зі зливою і градом шаліла сеї неділї у Відни. Буря унеможливила всякий рух; зривала комини, вивіски, криші домів і засипала улиці, котрі до того в наслідок зливи вирідали як гірскі потоки. При тім густі хмари закрили небосклін так, що з одної сторони улиці не мож було добачити домів на противнім боці. Великий град вибив богато шиб. В парках ушкодила буря буря богато дерев. В мешканях, що мали поотвирані вікна, а в дома не було нікого, заляла вода комнати і наробила богато шкоди. По всіх площах були порозкидані парасолї, капелюхи, а навіть нагортки і т. ин. Можна було побачити, як ту і там пани і пані знимали черевики, щоби босо перейти через воду. Було богато випадків вімлїня. В ночи падав град і поробив в околици Відня великі шкоди на полях і виноградниках.

— **Вісти з України.** В днях 4—13 н. ст. червня с. р. відбула ся в художно-реміснечій школі в Каменци Подільскім виставa ганчарских виробів учеників тої школи а також їх малюнків. Хоч малюнки ті були другорядного значіня, однак деякі з них виказали чисто артистичний хист учеників. Посудин на сій виставі не було дуже богато, але все було дуже гарне, добірне. Майже всї вироби, особливо вази, горшки, збанки і т. п. були розмальовані в українськім стилю. Замітні були прикраси на взір полтавских рушників, ска-

---

мій середині міста променаді, в „Алеї свободи“. На постументі того памятника представлений він горорізьбою в одіню члена палати льордів з анґлійскою рожею в лївій руці, спертий на пальмовий пень а правою показує на землю: „Ось тут!“ Тут знайшов я спокій.

Льорд Брум спочиває, як сказано, в провансальскій земли а над єго гробом підниває ся тяжкий камінний хрест. Але хоч то земля й провансальска, то кладовище все-таки анґлійске. Британский характер новочасного міста Канн зазначує ся своїм власним кладовищем далеко ліпше як тим множеством анґлїйских вивісок, що висять над господами і склепами.

Місто Канн (Cannes) має тепер около 25.000 жителїв, єсть збудоване амфітеатрально і тягне ся вздовж побережа яких 6 кільометрів далеко. Місто має красний ратуш, збудований в 1876 р., з бібліотекою і музеєм старинностий, велике касино, живописний міст „Pont-de-Rion“ на місци давного римского і опатию з вежею, котрої будова розпочалась була ще в 1070 р. а скінчила ся в 1395 р. З сеї вежі єсть пре красний вид на море і цілу охрестність.

Канн то справдешний маленький рай. Що правда, не ходять тут люди нагі як в раю, нема також яблінок і змиїв, але зато тисячами язиків величають сотворителя і єго діло: лагідне тепло сонця, чарующа обстава моря, незвичайно буйна ростинність і затишний спокій загального настрою в противности до шумного житя в Ніцци. Коли сонце зайде, улиці і побережа стають пусті а понад містом несе ся подув якоїсь осамотїлости. Здає ся, щов би се місто творило якийсь окремий сьвіт для себе з подвійним пасмом гір в глубині, зі спадаючими стрімко в море горами Естрель на заході та з вершком Кроасет і островом Марґарети, що замикає півколесо на всході — окремий сьвіт для себе, нагадуючий той, про який доносить одна літопись з кінця передтамтого століття. Там можна читати про несподіванку, яку застав якийсь подорожний, коли в якесь сьвято перейшов через гори Естрель до Канн: ціле населене вийшло на леваду перед замком, старі посїдали на мураву і балакали, молодїж забавляла ся, громадки молодих і хороших дївчат співали і танцювали при веселих звуках інструментів. А то все діяло ся в страшних часах великої французкої революциї, коли ґільотина була при роботі.

Нинїшне Канн має визначний характер міста з лїтними дврками або вілями; візники знають назви віль майже лїпше як назви улиць. Вже перед яких двайцяти роками виказувала книга адресова кругло тисяч віль; число їх від тої пори певно подвоїло ся, бо від тої пори, як померший анґлїйский король а тоді ще князь Уелский вибрав був собі місто Канн за свій осідок, стало се місто осередком так званого „гай-ляйфу“ (High-Life — „високого житя“) на Рівієрі (побережу Середземного моря). Вся висша аристократия анґлїйска з першим початком весни зачала переносити ся до Канн, а дуже великі пани, котрим Ніцца була вже занадто демократична, почали звідтам виносити ся і так само шукати собі пристановища в Канн, де могли би бути лиш самі між своїми. Ніцца зі своїми театрами, зі своїм касином та з множеством каварень зробила ся другим Парижем.

В Канн перебуває що року в зимі що найменше яких 5000 аристократів, переважно Анґлїйців і Росиян, а як они там жиють, нехай послужить за доказ слїдуюча коротенька характеристика.

В Канн ще й нинї згадають з великою приятностию, коли то в сім місті проживав свого часу і надавав там тон тодїшний князь Вельский, а пізнїйший король Едвард. Він впрошував ся сам до всяких віль на снїданя і обіди та спрошував гостий до себе і гостив їх, розуміє ся по королївски, а що найважнїйше, був душею спорту лодкового або реґатти. Коли бувало вертав з таких перегонів лодками по мори, моздїри давали знати єго приїзд, а що лиш жило в Канн, бігло над море, щоби там подивити ся на князя. Він бувало стоїть на покладї свого яхту заложивши руки в кишенї і балакає зі своїм керманичем, закурить собі циґаро або витає ся зі своєю шваґровою, княгинею Кумберляндскою та пестить і цїлує єї дїти, а великі і трохи менші пани і пані та їх близша служба позбігають ся на березї і дивлять ся та подивляють князя, уважають добре на то як він стає, як ставить ноги, або як рушає руками, як сьміє ся і балакає та як він убраний, бо то все мусять о скілько можна як найточнїйше наслїдувати великі і помешні пани. Нинї має він на собі сїросиний жакет і таку саму камизельку і білі флянелеві штани, а на голові білу морацку шапку без дашка. Ого! То вже мода для великих і помешних аристократів. А до того єсть ще й о чім говорити хочби й цїлий тиждень і чим сушити собі голову. Можна собі подумати, яке щастє стрінуло того до котрого той князь случайно без заповідженя запросив ся в гостину а відтак ще й запросив до себе на обід! Серед таких обставин чей варто в Канн побути, хоч би прийшло ся й половину майна стратити. Чей ще хтось може знайде ся, на кім можна буде таку страту відбити.

(Конець буде).

тертий і т. п., подільских килимів та рушників і галицких писанок та прикрас гуцульских топірців, сї останні особливо були найгарнїйші. В порівианю з тамтогорічною виставою виявила ся вистава значний поступ з художного боку. Взагалї робота була під кождим оглядом лїпша, а орнаментика чистїйша; нема такої мішанини ріжних стилїв як попередного року. Виставлені посудини для середного покупна, особливо для Камінчанина недоступні, бо їх цїни за високі.

Харківска городска дума ухвалила назвати 11-ту міску школу іменем Т. Шевченка і 28-му школу іменем Гр. Квітки.

— **Посудина з часів Володимира.** В черновецкім „Нар. Голосї" пише п. Осип Білоскурский: Коли був я на Різдво в Київі, хотїлось менї дуже попасти в городский музей та оглянути речі, найдені недавно при розкопах в Білгородцї і Київі, головнож окази старинної українскої кераміки. Позаяк розкопки сї не є доступні ширшій публицї, як не упорядковані, я удав ся до д. Хвойки, звістного археольоґа, дослїдувача українскої старини, під зарядом котрого відбували ся згадані розкопки. Д. Хвойка дуже радо показав менї все, що знайдено до сеї пори, но кромі цегол і плиток глиняних, на стїни, нема нїчого. Та дивлячись на них, прямо не вірить ся, як високо цвив на Українї вже тодї промисл керамічний, особливо технїка емалїованя глиняних виробів. А треба також зазначити, що вчені установили, що се роботи ще за часів князя Володимира, отже около 900 лїт в зад. На кількох цеголках є зовсїм виразний моноґрам, в якому знаходимо всї букви, потібні для слова „Владимір". Такі самі моноґрами маємо і на монетах з часів Володимира, отже не улягає нїякому сумнївови, що се роботи з Володимирских часів. Всї плиточки і цеголки покриті ріжноманїтними емалїями кристалїзуючими, себто виблискують на них ріжноцьвітні кристалки, начеб платочки снїгу. Деякотрі знов з орнаментами, дуже подібними на флядри, які стрічаємо на так званих коломийских або косівских мисках. Краса кольорів емалїй і їх тривкість подивляюча, но ще дивнїйша технїка роботи. Не поливали они тих плиток розмеленою добре емалїєю, так як се тепер загально робить ся, та вкладали в пальник (піч до випалюваня), де випалюють ся. У них технїка емалїованя була инакша. Емалїю розтоплювали, неначе бляхар олово і розтоплену наводили на черепок. Такий спосіб емалїованя глиняних виробів, в теперішний час, видаєть ся неімовірним. Д. Хвойка сказав менї, що приміром управитель керамічного відділу, технїчної школи барона Штіґлїца в Петербурзї, уважав такий спосіб емалїованя за неможливий, но коли єму показано докази, він тодї згодив ся, що плитки сї емалїовано в висше згаданий спосіб. А докази ось які: разом з тими плитками знайдено також малі тиґлї для топленя емалїй. Тиґель той виглядає як малий пантофель, роздїлений в серединї стїнкою, на довжину его. Один конець видовжений, за котрий дуже вигідно его брати клїщами, а в другім кінци кожда з сих двох переділок має по одній дірочцї. В сих переділках знаходить ся ще застигла в грубій верстві емалїя. Коли емалїя вже розтопилась до потрібної рідкости, майстер брав клїщами тиґель і наводив емалїю на черепок, розпалений до тої самої температури, що і емалїя. З одної переділки випливала емалїя одного кольору, а з другої знов иншого. В сей спосіб міг він вже і „писати" ріжні орнаменти, похожі дуже на наші флядри. Одно тільки трудне до розвязаня питане, се те — чи то робили свої люди, Кияни, чи спроваджені для сих робіт, чужинцї.

— **Бібліотечний з'їзд в Петербурзї.** До Петербурга зібрали ся в послїдних днях представителї громадских бібліотек з цїлої Росиї на з'їзд для нарад над ріжними справами, що відносять ся до бібліотек. Між иншим постновив з'їзд, щоби громадскі бібліотеки були безплатні, щоби поотвирати громадскі бібліотеки по всїх великих містах та щоби земства постарали ся о управильнене та поширене шкільних бібліотек. З'їзд вказував також і на те, що адмінїстрация не повідомляє в свій час бібліотек про сконфіскованi книжки, а часто лучає ся так, що книги конфіскують аж по кількох роках після їх виходу, як се стало ся з кобзарем Т. Шевченка.

— **Репертуар руского театру в Снятинї.** (Саля „Сокола". Початок точно о 8 вечером).

В суботу, дня 24 с. м. „Продана наречена", комічна опера в 3 дїях Сметани. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

В недїлю, дня 25 с. м. „Нещасне кохане", народний образ в 5 дїях зі співами і танцями Манька.

В понедїлок, дня 26 с. м. „Роксоляна", опера в 3 дїях з прольоґом Січиньского. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

Ві второк, дня 27 с. м. останне представлене „Брехня", штука в 3 дїях Винниченка.

Телеґрами.

Відень 23 червня. Вчера приймив Цїсар на окремій авдиєнциї президента мінїстрів бар. Бінерта і мінїстра Галичини Вяч. Залеского.

Відень 23 червня. На вчерашній авдиєнциї у Цїсаря бар. Бінерт предложив димісию мінїстра торговлї Вайскірхнера. Що дотої димісиї Цїсар ще нїчого не порішив.

Тірнова 23 червня. Король Фердинанд відкрив вчера нововибране Собраніє. Опозицийні посли демонстрували против короля.

Кіль 23 червня. Прибула тут вчера в дорозї з Кронштадту американьска ескадра зложена з 4 воєнних кораблїв.

Лїсбона 23 червня. Передвчерашне засїданє Народних зборів орекло без перерви 8 годин. Вчера відчитав дотеперішний президент републики Бравн заяву правительства, приняту оплесками.

— **На Ясну Гору!** Подібно як в минувших роках, так і сего року приготовлює ся „Богоміле" в честь Пресьв. Богородицї на Ясну Гору до Гошова. Люди, що хотять взяти участь в сїм „Богомілю", зволять зголосити ся до ОО. Василиян у Львові, ул. Жовківска ч. 36. Зголошувати ся можна або самим, або через своїх Впр. ОО. духовних. Цїна їзди там і назад виносить: зі Львова 4 К 90 с; з Пустомит 4 К; зі Щирця 3 К 90 с.; з Миколаєва 3 К 40 с. Від'їзд „Богоміля" є назначений дня 1 н. ст. липня в суботу рано. Поворот 2 н. ст. липня в недїлю вечером. Близші відомости подасть монастир при замовленю білетів.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: Адам Крехowецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.